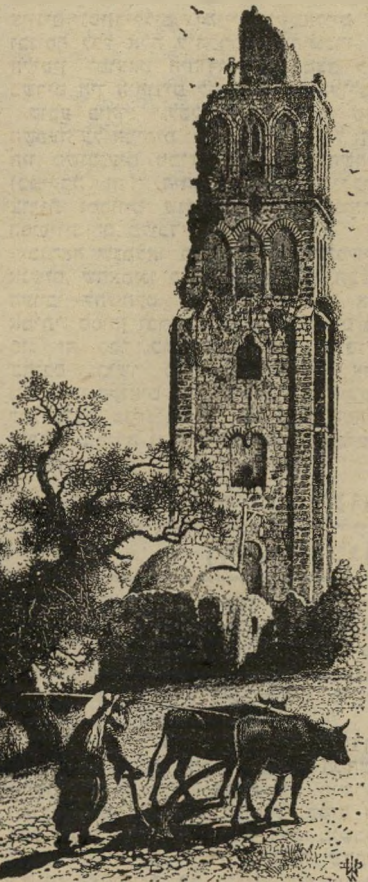

בספר שכתבו בצעירותם, קבעו דויד בן-גוריון ויצחק בן-צבי כי הפלסטינים הם היהודים האמיתיים

ר' אם יתכן כי ג'ורג' חבש, מנהיג הקיצוני של החזית העממית לשיחרור פלסטין, הוא צאצא למישפחת איכרים יהודיים, שלא נטשה מעולם את הארץ ולא יצאה לגלות?

האם אפשר להאמין לגירסה כה דימה יונית, שלפיה אין קנאותו וקיצוניותו של חבש, אלא גילגול מודרני של הקנאות היהודית המפורסמת, שהציתה את אש המרד בליבו של בריכוכבא?

אילו היו דויד בן-גוריון ויצחק בן-צבי חיים היום, יתכן שהיו משיבים על

למרגלות המיגדל ברמזה *
מיהו יהודי?

כך בחיוב. שכן, זוהי המסקנה ההגיונית מספר פריעטס, שאותו כתבו לפני יותר משישים שנה בארצות-הברית, אחרי שגור-שו מן הארץ בצו המושל התורכי.

הספר, שנקרא ארץ-ישראל בעבר ובהווה, נכתב במקורו באידיש. הוא הוצא לאור בניו-יורק, ב-1918, על-ידי חבריהם לדעה של המחברים, אנשי מפלגת פועלי-ציון באמריקה *.

בן-גוריון מספר בזכרונותיו, כי "הספר עשה רושם גדול ו-4,000 האכסמפלרים נמכרו תוך שבועות אחדים". אלא שמאז נשתכח הספר כליל, ודבר קיומו היה ידוע רק למתימעת חוקרים.

לימים הפכו שני המחברים מנהיגיה של מדינת-ישראל. בן-גוריון היה ראש-הממשלה ושר-הביטחון הראשון של המדינה החדשה, בן-צבי היה נשיאה השני. איש מהם לא היה מעוניין, כנראה, להוציא

* הציונים בכתבה זו נלקחו מתוך הספר של בן-גוריון ובן-צבי.
** הספר הוקדש "לזכרון חברנו ורענו דוב בורוכוב, עליו השלום".

במדינה

(המשך מעמוד 64)

חשבתי לנסוע, אך לפני שנסעתי אמרתי לה: יש פה אנשים מסוכנים שיכולים לאנוס ולרצוח אותך. ואז באתי לנסוע והיא אמרה לי, "עצור" ועלתה על הרכב. כאשר עלתה שנית על המכונית היתה חנה כנועה וצייתנית. היא עברה למושב האחורי לפי בקשתו של קוממי. הבחור החל מנשק אותה ופשט את בגדיה ואחר-כך בעל אותה ללא התנגדותה. הם המשיכו בדרכם וחנה ירדה ליד המחנה של יונתן. מסתבר שיונתן היה מודאג מאד משיחת הטלפון שקיבל קודם לכן מחנה. הוא פנה מיד לקצין התורן, וסיפר לו שחברתו נתונה בסכנת אינוס. הוא ירד להמתין לה בשער המחנה, ומכונית צבאית נשלחה לחפש אותה על הכביש הראשי.

כאשר הגיעה חנה לשער המחנה, נפלה לזרועותיו של יונתן המצפה לה. היא בכתה, ונראתה "המומה ומטושטשת" לדברי עדים. כאשר נשאלה מה קרה סיפרה ש"אחד, אופיר, עשה את זה ונקבה במספר המכונית הצבאית שלו.

מיד אחרי שהתלוננה חנה במיסטרה החלו מחפשים את קוממי, אך הוא הצליח להתחמק למשך כחודש ימים. תוך הזמן הזה הוא נסע למחנה של יונתן והציג את עצמו כבן-דוד אופיר, ושווה עם יונתן על המיקרה. אז אמר לו יונתן שמיד אחרי האנוס אמרה חנה: "קח נשק, ותיסע לפיקוד ותהרוג אותו בגלל מה שעשה". קוממי הגדה אמר לו: "אפילו מחבל שב לארץ עם נשק לרצוח לא הורגים אותו".

חודש אחרי המיקרה התייצב קוממי בעצמו במיסטרה ומסר הודאה מפורטת. הוא סיפר את כל קורות הערב, והדגיש כי בסופו של דבר באה חנה עימו במגע מיני מרצונה החופשי ולא התנגדה.

בעת המישפט כבר לא היתה חנה ב-ישראל. היא הספיקה להינשא לחברה יונתן והשניים עזבו את הארץ ונסעו לבלגיה. שניהם לא היו מוכנים לחזור למישפט.

פיתוי קמינים. כל הוכחות התביעה היו מבוססות על הודאתו של קוממי ר' אחרי שהשופטים בבית-המישפט המתוני בירושלים שקלו היטב את העדויות השרתכנעו כי המצב מנע את התנגדותה של חנה. ולכן היה בכך משום אנוס.

"עלינו לזכור את המצב שבו נמצאה המתלוננת באותה שעה... שעת חשיכה בליל-שבת, בסביבה ערבית עוינת וזרה לה. ללא סיכוי למצוא תחבורה ציבורית בטוחה כשהיא בודדה לנפשה, כשבאזניה מהדהדים דברי הנאשם שבמקום שבו הורידה מהרכב אחרי שטרבה לשכב עימה, יש אנשים מסוכנים שיכולים לאנוס ולרצוח אותה. בנסיבות אלה אין לראות ב-עובדה לעצמה שהמתלוננת חזרה ועלתה לרכב משום הסכמה לבעילה שאירעה בכביש הצדדי לאחר נסיעה של עוד כיברת דרך.

"אפשרי שמעשהו של הנאשם מהווה גם איום במובן סעיף 34, אם כי איום עקיף ולא ישיר. למה הדבר דומה, לאדם הנוסע עם אשה בפארק שבו מהלכות חופשי חיות טרף ומעמיד בפניה את הברירה או לשכב עימו במכוניתו, או לרדת מן המכונית תוך סיכון מחיות הטרף."

למרות שבעת מישפטו חזר בו קוממי מעדותו במיסטרה, ובעיקר מהעובדה ש-הוריד אותה בצומת מפני שלא רצתה לקיים את חלקה בעסקה, לא האמין לו בית-המישפט. בניגוד למישפטי מין, ה-מבוססים על עדותה של המתלוננת לא היה כאן צורך בסיוע. שהרי כל המישפט הוכח מפיו של הנאשם. היה רק צורך בדבר מה נוסף על עדותו, וזאת מצאו השופטים לרוב מעדויות של אנשים גר-ספים.

בית-המישפט אף גינה את צורת עדותו של קוממי בבית-המישפט כאשר אמר: "לו היא היתה מבוגרת ממני בימיים הייתי אומר שהיה כאן פיתוי קמינים". קוממי הורשע בעבירת אנוס ונפסקו לו שלוש שנות מאסר.

צורך-הדין חיים מישיגב הגיש ערעור לבית-המישפט העליון. הוא טען שלא היה כאן אנוס. "הרי חנה יכולה לרדת ולחכות לטרמפ אחר. האם אפשר לומר שצומת רמאללה דומה לפארק שבו מהלכות חיות טרף חופשיות?" שאל הסגני-גור. מסתבר שבית-המישפט העליון לא הוש-פע מטיעון זה. שכן הוא דחה את הערעור על ההרשעה, אך עדיין מעיין בערעור על חומרת העונש.

כקח עיניים ואוזניים!

כולם מבטיחים לך בחצי חנים...
בדוק אצל כולם ו...בוא אלינו!
חצפה לך הפתעה נעימה.
המבחר הגדול והמרשים שלך!

• טלויזיות צבעוניות
• מערכות סטריאו-פוניות

בתנאים נוחים עדיין לא שמעת!

מקול MS

ת"א, קינג ג'ורג' 47 (בחצר) 290485
בית יוניק, אבן גבירול 113

אורינטל
האשי * האשיג'עון של בושם * Hashi

יש עק חקר
מאבין ענין??

תני לו הערב
את הספר המשגע

מילים זרות

כתובות קיר עסיסיות
כמו שהחברה כותבים

להשיג בחנויות הספרים המובחרות
הפצה: א. ערמוני, טל. 292026 (03)